

Naar jeg ikke desto mindre anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse og gør det ogsaa paa Regeringens Vegne, saa sker det i Erkendelse af, at den Lettelse, der her kommer Debitorerne til gode, bliver almindelig paaestønnet af den Del af Befolkningen, som den vedrører, nemlig Grundejerne, og det er jo en Foranstaltning, der — det behøver jeg ikke nærmere at gaa ind paa — kan siges lige meget at lette Grundejerne og Omsætningen baade i Byerne og paa Landet. Det er jo ogsaa Tilfældet, at der for Købstædernes Vedkommende har fundet Konverteringer Sted gennem Kreditforeninger for Købstæderne, og de ville komme baade de store og de mindre Grundejere ligelig til gode. For saa vidt kan den siges at komme alle ligelig til gode. Jeg tror, som sagt, at man kan sige, at det er en Lettelse, der finder den Paaestønning, som den ganske vist fortjener og bør have, da den paafører Statskassen saa store Offre, som jeg har tilladt mig at antyde. For saa vidt angaar Hensigtsmæssigheden eller, om man vil sige, Nødvendigheden af at skride til en Udvidelse af Terminerne, skal jeg blot henlede Opmærksomheden paa den Omstændighed, at disse Prioritetsomblytninger langt fra kunne siges at være fuldendte, men man er endnu saa at sige midt i Bevægelsen. Der er endnu Debitorer, der ikke have kunnet sige op, og som maasse nu, naar de se Fristen forlænget, ville beslutte sig til at sige op. Men jeg tror ogsaa, at man, som jeg før tillod mig at antyde, kan sige, at naar der vedtages en Forlængelse af 2 Terminer endnu, ere alle billige Kravskete Skyldest, saa at man ikke behøver senere at skride til en yderligere Forlængelse, hvilket jeg ogsaa meget nødig skulde gaa med til.

Det. Hansen: Det er ikke min Agt at ville fraråde Vedtagelsen af denne Forlængelse af Konverteringsloven, men jeg vil blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at det Djemed, i hvilket den tidligere Lov blev givet, og som dette Lovforslag yderligere tilsigter at opnaa, er jo at lette en Forandring af Prioriteter med Nedsættelse af Renten. Det er Meningen, at naar en Debitor paa Grund af Pengemarkedets Til-

stand kan faa en Prioritet til en lavere Rente, end han har betalt for en tidligere Prioritet, han har haft, skal han slippe for Omkostninger, der ellers maasse vilde opveje den Fortjeneste, han derved kan faa. Men der er det mærkelige, at netop dette Moment, som burde være et væsentligt Moment, er slet ikke fremhævet i Loven, saa at en Omsætning af en Prioritet med akkurat samme Rentefod eller endog maasse med en højere Rente paa den ny Obligation, kommer til at nyde godt af den Fritagelse for Gebyrer, som her er Tale om.

Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa en anden Ulempe, som er meget vanskelig at undgaa i en saadan Lov. Det er den, at i Tilfælde af en simpel Transport af en Panteobligation ville netop paa Grund af en Lov som denne Parterne og navnlig Debitor staa sig bedre ved i Stedet for at foranledige, at den tidligere Obligation bliver transporteret, hvortil der udræves Transportstempel, at udstede en hel ny Obligation, som saa kan skrives paa ustemplet Papir. Det er ganske vist ikke Meningen med Loven; men saaledes bliver den benyttet, og det kan man ikke modsætte sig. Hverken Finansministeriet eller vedkommende Retskrivertontor har noget Middel til at forhindre, at det, der i Virkeligheden er en Transport, faar Form af en ny Obligation. Jeg mener derfor ligesom den højtærede Minister, at man skal være varsom, inden man gaar til en yderligere Forlængelse, hvis der nogensinde skulde blive Tale derom, thi Staten mister Indtægten ved en Lov som denne, navnlig i Stempelpenge, som det ingenlunde har været Meningen, at den skulde tabe.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da den højtærede Indenrigsminister i dette Øjeblik er i Folketinget, vil Forhandlingen blive udsat et Øjeblik, indtil han kommer.